

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro (C-168/16), Miguel José Moreno Osacar (C-169/16)

Strona pozwana: Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Ryanair Designated Activity Company, dawniej Ryanair Ltd (C-169/16)

Sentencja

Artykuł 19 pkt 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w wypadku pozwu wniesionego przez członka personelu latającego przewoźnika lotniczego lub osobę oddelegowaną do tego przewoźnika, aby określić jurysdykcję sądu rozpatrującego sprawę, pojęcie „miejsca, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę”, w rozumieniu tego przepisu nie jest równoważne z pojęciem „portu macierzystego” w rozumieniu załącznika III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1899/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. Pojęcie „portu macierzystego” stanowi jednak istotną wskazówkę dla celów określenia „miejsca, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība/Konkurences padome

(Sprawa C-177/16) ⁽¹⁾

(Oeslānie prejudycjāle — Konkurencja — Artykuł 102 TFUE — Nadużycie pozycji dominującej — Pojęcie „niesłusznej ceny” — Opłaty pobierane przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi — Porównanie z opłatami stosowanymi w innych państwach członkowskich — Wybór państw odniesienia — Kryteria oceny cen — Ustalenie wysokości grzywny)

(2017/C 382/21)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība

Strona pozwana: Konkurences padome

Sentencja

1) Poziom opłat ustalanych przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, która zajmuje pozycję monopolistyczną i która zarządza również prawami autorów zagranicznych, może wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi, wobec czego zastosowanie powinien mieć art. 102 TFUE.

- 2) Dla potrzeb zbadania, czy organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi stosuje niesłuszne ceny w rozumieniu art. 102 akapit drugi lit. a) TFUE, właściwe jest dokonanie porównania stosowanych przez nią stawek ze stawkami stosowanymi w państwach sąsiednich, a także ze stawkami stosowanymi w innych państwach członkowskich, skorygowanymi za pomocą wskaźnika PPP, pod warunkiem że państwa odniesienia zostały wybrane na podstawie obiektywnych, adekwatnych i możliwych do zweryfikowania kryteriów i że podstawa przeprowadzonych porównań jest jednorodna. Dopuszczalne jest porównywanie stawek stosowanych dla jednego lub kilku konkretnych segmentów użytkowników, jeżeli istnieją przesłanki, by sądzić, że ewentualny nadmierny charakter opłat dotyczy owych segmentów.
- 3) Różnicę między porównywanymi stawkami należy uznać za istotną, jeżeli jest ona znaczna i trwała. Różnica taka jest przesłanką świadczącą o nadużyciu pozycji dominującej, a zadaniem organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi zajmującej pozycję dominującą jest wykazanie – w oparciu o obiektywne elementy mające wpływ na koszty zarządzania lub na wynagrodzenie posiadaczy praw – że stosowane przez nią ceny są słuszne.
- 4) W wypadku udowodnienia naruszenia, o którym mowa w art. 102 akapit drugi lit. a) TFUE, wynagrodzenia przeznaczone dla posiadaczy praw należy przy ustalaniu kwoty grzywny zaliczyć do obrotu danej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, pod warunkiem że wynagrodzenia te stanowią część wartości usług świadczonych przez tę organizację i że ich włączenie jest konieczne dla zapewnienia skutecznego, proporcjonalnego i odstraszającego charakteru nałożonej sankcji. Do sądu odsyłającego należy zweryfikowanie, na podstawie wszystkich okoliczności sprawy, czy warunki te są spełnione.

(¹) Dz.U. C 200 z 6.6.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 20 września 2017 r. – Tilly-Sabco SAS/Komisja Europejska, Doux SA

(Sprawa C-183/16 P) (¹)

[Odwołanie — Rolnictwo — Mięso drobiowe — Mrożone kurczaki — Refundacje wywozowe — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 689/2013 ustalające refundację na poziomie 0 EUR — Zgodność z prawem — Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 — Artykuły 162 i 164 — Przedmiot i charakter refundacji — Kryteria ustalania ich kwot — Właściwość dyrektora generalnego Dyrekcji Generalnej (DG) ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich do podpisania spornego rozporządzenia — Nadużycie władzy — „Komitologia” — Rozporządzenie (UE) nr 182/2011 — Artykuł 3 ust. 3 — Zasięgnięcie opinii Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych — Przedłożenie projektu rozporządzenia wykonawczego podczas posiedzenia tego komitetu — Dochowanie terminów — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych — Stwierdzenie nieważności z utrzymaniem skutków w mocy]

(2017/C 382/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Tilly-Sabco SAS (przedstawiciele: R. Milchior, F. Le Roquais i S. Charbonnel, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Lewis i K. Skelly, pełnomocnicy), Doux SA

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 14 stycznia 2016 r., Tilly-Sabco/Komisja (T-397/13, EU:T:2016:8) zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 689/2013 z dnia 18 lipca 2013 r. ustalającego refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego.